

POSTANOWIENIE

20 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Tomasz Szanciło

na posiedzeniu niejawnym 20 lipca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z wniosku O. spółki akcyjnej w P.
z udziałem Gminy M.S.
o zasiedzenie służebności gruntowej,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie
z 11 października 2022 r., II Ca 890/22,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawcy O. S.A. w P. od postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie z 11 października 2022 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skuteczne wniesienie skargi kasacyjnej jako pisma procesowego uzależnione jest od zachowania przez skarżącego wymaganej co do niej konstrukcji oraz przepisanej formy. Z art. 398⁴ § 1 k.p.c., który w tej materii jest podstawowym przepisem, wynika, że na ustawowo określone wymagania każdej skargi kasacyjnej składają się:

1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, oraz wskazanie, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, a więc określenie zakresu zaskarżenia,

2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie,

3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany.

Trzeci element dotyczy obowiązku sformułowania wniosków kasacyjnych, tzw. petitum skargi kasacyjnej, czyli wskazania, jakiego rozstrzygnięcia domaga się skarżący ze względu na przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Obowiązek sformułowania właściwego wniosku kasacyjnego stanowi konstrukcyjny element skargi kasacyjnej, którego brak nie może zostać usunięty, w związku z czym dotknięta tym brakiem skarga podlega odrzuceniu, bez wzywania do jej uzupełnienia. Skargę kasacyjną niespełniającą wymogów z art. 398⁴ § 1 k.p.c. odrzuca sąd drugiej instancji, a jeśli tego nie uczyni, do jej odrzucenia jest uprawniony Sąd Najwyższy (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej nie sformulowano właściwego wniosku kasacyjnego. Skarżący wniósł bowiem o uchylenie zaskarżonego postanowienia „w pkt I poprzez oddalenie apelacji oraz w pkt III poprzez zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz skarżącej kosztów postępowania apelacyjnego”. Taki wniosek jest oczywiście błędny, gdyż uchylenie nie może nastąpić przez oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu.

Nie został zatem spełniony jeden z wymogów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej. Brak ten prowadzi do jej odrzucenia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

Sąd Najwyższy nie orzekał o kosztach postępowania kasacyjnego, gdyż wniosek o ich zasądzenie zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną został powiązany z innymi rozstrzygnięciami niż odrzucenie skargi.

[P.L.]

[as]

